

Charlotte Antonsen (V):

Allerede kort efter Amsterdamafstemningen for 2 år siden bad Venstre om at få en dansk folkeafstemning om EU's fælles valuta. Sidst vi her i Folketinget havde en generel EU-debat, nemlig i februar i år, sluttede jeg min ordførertale med ønsket om, at vi inden afslutningen af regeringskonferencen i december i år måtte få en dansk folkeafstemning om euroen. Det får vi nu, og tak for det. Tak, fordi det nu er op til befolkningen at afgøre, om Danmark skal deltage helt og fuldt i det økonomiske samarbejde i EU.

Med et ja til euroen kommer vi ind i varmen i den politisk-økonomiske del af EU-samarbejdet, og vi kommer tættere på et fuldgældigt dansk EU-medlemskab. EU er først og fremmest et politisk samarbejde. Udgangspunktet for de europæiske lande, der startede EF, var, at Europas fremtid skulle præges af frihed og fred.

De to verdenskrige havde lært os, at fred ikke var en selvfølge. EF blev skabt for at undgå nye krige i Europa. EF stillede det forhandlingsbord op, hvorom uenigheder mellem landene fremover kunne drøftes. Traktaten udgør dagsordenen, ligesom der i Traktaten er sikret en udstrakt hensyntagen til de mindre landes indflydelse. Med fælles politiske spilleregler skulle fremtidige krige, såvel militære som økonomiske, kunne undgås. EU's fornemste mål er nået. I dag har vi frihed, fred og velstand i denne del af verden.

Nu står vi i Danmark over for en vigtig folkeafstemning: Deltagelse i euroen har stor betydning for dansk politisk indflydelse i EU. Der er ingen tvivl om holdningen hos Venstre. Venstre har hele tiden ønsket et fuldgældigt dansk EU-medlemskab uden undtagelser. Venstre har allerede fra starten sagt, at vi ønsker at slippe af med de danske undtagelser. Det blev sagt klart og tydeligt af den daværende partiformand, tidligere udenrigsminister Uffe Ellemann-Jensen, allerede forud for folkeafstemningen den 18. maj 1993, hvor Edinburghaftalen med de fire danske undtagelser blev en realitet. Det er vigtigt at nævne i dag, fordi det samtidig understreger, at der aldrig har været tvivl om, at Venstre mener, at en fælles mønt i EU er en særdeles god idé.

Der er nu afsat 7 måneder til den afsluttende debat op til folkeafstemningen, og det er rigelig tid. Der er jo ikke tale om, at vi sætter et emne til folkeafstemning, som danskerne aldrig har hørt om før. Tværtimod. Sagen har været drøftet intensivt i Danmark i de sidste 10 år, lige si-

den det danske EF-memorandum fra oktober 1990 fastslog følgende: »Den danske regering finder, at etableringen af ØMU ligger i naturlig forlængelse af det indre marked og vil kunne bidrage til at kunne fremme vækst og beskæftigelse i alle medlemslandene.«

Memorandummet fik bred opbakning i Folketinget bortset fra venstrefløjen, ja, selv Fremskridtspartiet under fru Pia Kjærsgaards ledelse som politisk ordfører stemte ja til det danske memorandum, der så klart roser ØMU'en.

I det netop citerede fremstår ØMU'en som en naturlig følge af det indre marked. Man kan også tale om, at euroen er kronen på værket. Med det indre marked, der blev gennemført i 1992, blev der stillet ensartede tekniske krav til virksomhedernes standarder. Det gav virkshederne den klare fordel, at de fremover kun skulle producere ét produkt, der så kunne sælges på hele det europæiske marked.

Den tekniske handelshindring, der så er tilbage, er, at landene ikke betjener sig af samme afregningskurs. Hvis vi siger ja til euroen, fjernes dette slør for den fri konkurrence. Fremover vil vi umiddelbart kunne sammenligne priserne på den samme vare i forskellige lande. Konkurrencen vil blive styrket. Denne fordel ved euroen er sammen med mange andre facts glimrende beskrevet i regeringens netop offentliggjorte rapport om dansk eurotilslutning.

Øget konkurrence vil også give forbrugerne lavere priser, renten vil blive lavere, og der vil blive flere arbejdspladser og billigere boliglån, og sammenlagt vil euroen bidrage til at styrke velfærdssamfundet, fordi euroen stabiliserer dansk økonomi, så det bliver lettere at forbedre velfærdssamfundet.

I Venstre siger vi ja med hjertet. Verden bliver mindre og mindre. Problemer et sted i verden bliver i stigende grad alles problem. De grænseoverskridende politiske opgaver må løses i fællesskab, ellers mister de enkelte lande indflydelsen på egen situation. Indflydelsen på vores egen situation er afgørende for vores selvforståelse. Lad vore børnebørn og børn få indflydelse på Europas politik.

I Venstre siger vi ja til fremtiden.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak til fru Charlotte Antonsen for at understrege, at det, vi stemmer om, er en politisk union. Jeg synes, det var dejligt, at det ord også var